

Fredag
3. Marts.

Dagen.

Nr. 55.
1837.

Redigeret af Th. Overskou. Udgivet og forlagt af A. C. Rostock.

Forsendes, i Følge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Pakkeposterne i Danmark og Hertugdommerne.

Bulletin.

Hans Majestæt Kongen har i afgigte Mat havt 5 til 6 Timers Sovn, Hosten er mindre haard og Besindendet som i den senere Tid.

Kongens Palais, den 3de Marts 1837.

E. Fenger.

København, den 3de Marts.

I denne Uge har Istr. Nyge, en Datter af Hr. Dr. Nyge, aflagt Prove for Theaterdirectionen, som Valborg, Lady Milford i „Kobale og Kjærlighed“ og Helga i „Stærkodder“. Alle, som have hørt Lejlighed til at overvære denne Prove, ere enige om, at denne Begynderinde har sjeldne Evner for det Tragiske og at hun udviller dem med en Varme og Phantasie, der viser, at hun er besjælet af Faderens Kunstneraand. I løbet af 14 Dage vil hun første Gang træde offentlig frem som Valborg, ved hvilken Lejlighed Hr. Dr. Nyge udfører Erkebispeps Rolle.

— Den 2den Marts solgtes ved 4de Auction for 2800 Rbd. Sølv-Huset Nr. 76 i store Kongensgade paa Christianshavn, assureret for 5800 Rbd. Sølv.

— Den 27de Februar har ingen, og den 28de 5 Skibe klareret Øresunds Told.

— Hr. Adjunct E. Paludan-Müller har i disse Dage ogsaa udtalt sig om Museet for Thorvaldsens Værker og tvivler ikke om Nytten af et saadant Museum, fordi man kunde besyge en eensidig Indflydelse af Thorvaldsens Arbeider paa de unge Kunstneres Dannelse; men han mener tillige, at Nytten af det omtalte Museum maa betragtes fra et høiere, saa at sige, politisk Standpunkt, hvorfra den ikke kan være tvivlsom. Om den Mening, at Udsættelsen af et saa kostbart Arbeide ikke kan tilraades paa en Tid, da både Staten og de enkelte Communer ere besværet med meget tunge Byrder, ytterer Forsetteren sig saaledes: „Men“ — siger han — „det er hverken Staten eller Communerne, man har anmodet om Bidrag til Museet, men private Folk. Folket og Staten ere vel udstillelige, men dog ikke identiske; kun en Deel af Folkets Kræfter kræver Staten i Tider, hvor dens Tilværelse ikke er truet af nogen overhængende Fare. Den hverken kan eller vil forlange, at Borgerne skulde undlade at understøtte gode og skjonne Foretagender, fordi ogsaa den kunde bruge de Midler, der anvendtes paa dem. Skal Folket nære den høiere Udvikling, som Staten selv gør store Øfse for at fremme, maa den lade Borgerne beholde saa mange Midler til fri Brug efter deres eget Lykke, at de indenfor den Kreds, Staten værner for dem, ved selvstændig Virksomhed kunne understøtte dens Bestrebelser; det maa være den selv kjøfkomment, at Borgerne med de Midler, som den ikke kan for-

hindre dem i at anvende paa blot sandselige Nydelser, udføre Foretagender, som den selv maatte ønske at sætte i Verk, dersom den kunde undvære Midlerne dertil. Der gives vistnot mangfoldige Foretagender af største Vigtighed for et Folks Vel, som ene kunne udføres ved private Foreninger af Borgerne. Man betænke blot, hvorledes England blomstrer ved den Aand i Folket, der driver de enkelte Borgere til selv og med egne Kræfter at udføre de nyttigste og skjønneste Værker; mon dette Land vilde staae paa saa høit et Trin, dersom de Private vilde bringe deres Overflod som Gaver til Statens Kasser istedetfor at anvende den til Veje og Kanaler, Universiteter og Opdagelsesreiser? At ogsaa det danske Folk har de vigtigste Opgaver at udføre med private Kræfter, vil næppe Nogen benægte. Det er kun nær det gjælder om at forsvare Statens, og med den Folkets, Selvstændighed, at Borgerne ere forpligtede til at opoffre Alt for Staten; i Stater, der, som Nutidens, ere grundede paa en ganske anden Anskuelse af Menneskelivet, end Sparta og Rom, vilde det under almindelige Omstændigheder være ligesaa usornuftigt som umuligt at gjøre den Fordring gjældende, at Folket skulde opoffre alle sine Kræfter ene og alene til Statens Tjeneste. Det er maastee den bedste Virkning af den byrdesfulde Gjeld, hvorunder Europas Stater lufte, at Folkene drives til at udføre med egne private Kræfter hvad de kunne have Gavn og Glæde af.“ Endvidere ytrer han sig saaledes om den Mening hos Borgerne i Provinderne, at Københavns Befærd ikke vedkommer dem: „Borgerne i de mindre Købstæder bedrage sig selv, dersom de troe, at de københavnske Borgeres Befærd er enten skadelig eller blot ligegyldig for dem. Lad Kunster og Haandværk, Handel og Industri blomstre i København, saa vil ganske vist enhver af de andre Købstæder og enhver Mand i dem, der jo middelbart eller umiddelbart alle hænge paa det Noeste sammen med Hovedstaden, saae sin Part af Fordelen, om endog ofte paa en saadan Maade, at den mindre Dannede ikke strax kan indsee, ad hvilken Befærd kommer. Ethvert betydeligt Arbeide vil bringe Haandværkerne i København paa et høiere Trin, og dette vil spores i hele Landet. Hvor meget har ikke Christiansborg Slots Bygning virket i den Henseende? jeg tager ikke i Betænkning at paastaae, at f. Ex. den langt bedre Smag i Steenhuggerarbeide, som har vist sig i de senere Aar, og som Landets Bygninger og Kirkegaardne kunne give Enhver de mest idinesfaldende Beviser paa, fornemmelig skydes denne Bygning.“ (Hempels og Thomsens Ab.)

— Sorø, den 1ste Marts. Ved den aarlige Fest, som holdes paa Akademiet i Slutningen af Februar, naar Akademisterne have fuldendt deres philosophiske Examens, og Skolens Halvårsexamens tillige er afholdt, blev i Aftes afslungen nedenstaende Sang til Etatsraad Direktor Estrup i Anledning af hans tilstundende Afreise: